

Den fornyede prøvelse skal navnlig vedrøre spørgsmålet, om udnævnelsen af en dommer, i lighed med de retsakter, der er omhandlet i artikel 277 TEUF, kan være genstand for en indirekte legalitetskontrol, eller om en sådan indirekte legalitetskontrol — principielt eller efter at der er forløbet en vis periode — er udelukket eller begrænset til visse former for ulovligheder for at sikre den retlige stabilitet og retskraften.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Østrig) den 23. august 2018 — FN m.fl.

(Sag C-546/18)

(2018/C 427/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL og Petrus Advisers LLP

Sagsøgt myndighed: Overtagelseskommissionen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 4 og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF⁽¹⁾ af 21. april 2004 om overtagestilbud — læst i lyset af det EU-retlige effektivitetsprincip — til hinder for en fortolkning, hvorefter en retskraftig afgørelse vedtaget af tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 4 i direktiv 2004/25/EF, hvorved det blev fastslået, at en person havde overtrådt de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 2004/25/EF, i forbindelse med en efterfølgende administrativ straffesag mod samme person ikke tillægges bindende virkning, hvorved denne person på ny kan gøre alle faktiske og retlige indsigelser og beviser gældende med henblik på at anfægte den lovovertrædelse, som blev fastslået i den allerede retskraftige afgørelse?
- 2) Er artikel 4 og artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagestilbud — læst i lyset af det EU-retlige effektivitetsprincip — til hinder for en fortolkning, hvorefter en retskraftig afgørelse vedtaget af tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 4 i direktiv 2004/25/EF, hvorved det blev fastslået, at en juridisk person havde overtrådt de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 2004/25/EF, i forbindelse med en efterfølgende administrativ straffesag mod denne juridiske persons repræsentative organ ikke tillægges bindende virkning, hvorved denne person (dette organ) på ny kan gøre alle faktiske og retlige indsigelser og beviser gældende med henblik på at anfægte den lovovertrædelse, som blev fastslået i den allerede retskraftige afgørelse?
- 3) Såfremt spørgsmål 1. besvares benægtende:

Er artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national praksis, hvorefter en retskraftig afgørelse vedtaget af tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 4 i direktiv 2004/25/EF, hvorved det blev fastslået, at en person havde overtrådt de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 2004/25/EF, i forbindelse med en efterfølgende administrativ straffesag mod samme person har bindende virkning, således at denne person er hindret i at anfægte den allerede retskraftigt fastslåede lovovertrædelse i retlig og faktisk henseende?

4) Såfremt spørgsmål 2. besvares benægtende:

Er artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national praksis, hvorefter en retskraftig afgørelse vedtaget af tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 4 i direktiv 2004/25/EF, hvorved det blev fastslået, at en juridisk person havde overtrådt de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 2004/25/EF, i forbindelse med en efterfølgende administrativ straffesag mod denne juridiske persons repræsentative organ har bindende virkning, således at denne person (dette organ) er hindret i at anfægte den allerede retskraftigt fastslåede lovovertrædelse i retlig og faktisk henseende?

(¹) EUT 2004, L 142, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 30. august 2018 — K.H.K. mod B.A.C. og E.E.K.

(Sag C-555/18)

(2018/C 427/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.H.K.

Sagsøgt: B.A.C. og E.E.K.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er et endnu ikke retskraftigt betalingspåbud vedrørende et pengekrav som omhandlet i artikel 410 i Grazhdanski protsesualen kodeks (civil retsplejelov, herefter »GPK«) et officielt bekræftet dokument som omhandlet i artikel 4, nr. 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014 (¹)?
- 2) Såfremt betalingspåbuddet i henhold til GPK's artikel 410 ikke er et officielt bekræftet dokument, skal der da efter anmodning uden for proceduren i henhold til GPK's artikel 410 indledes en særskilt procedure i henhold til artikel 5, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014?
- 3) Såfremt betalingspåbuddet i henhold til GPK's artikel 410 er et officielt bekræftet dokument, er retten da forpligtet til at træffe afgørelse inden for fristen i henhold til artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014, når en national bestemmelse fastsætter, at fristerne udsættes i retsferier?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15.5.2014 om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område (EUT L 189, s. 59).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 7. september 2018 — Coty Germany GmbH mod Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl og Amazon EU Sàrl

(Sag C-567/18)

(2018/C 427/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof